

Критенко Олена Олександрівна,
к. держ. упр.,
доцент кафедри публічного управління та митного адміністрування,
Університет митної справи та фінансів,
м. Дніпро
ORCID 0000-0001-9582-3007;

Брус Тетяна Миколаївна,
к. держ. упр.,
вчений секретар, Університет митної справи та фінансів,
м. Дніпро
ORCID 0000-0002-7645-6894

УДК 352/354-1

doi: 10.34213/tp.20.03.02

АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ДЕФІНІЦІЇ “АДМІНІСТРАТИВНІ ПОСЛУГИ”

Здійснено аналіз нормативного бачення та поглядів учених і практиків на поняття “адміністративні послуги”, встановлено взаємозв’язок адміністративних послуг з іншими видами послуг, а саме: публічними, державними, муніципальними та соціальними. У контексті дослідження розмежовано поняття “адміністративні послуги” та “публічні послуги”. Запропоновано авторське бачення поняття “адміністративні послуги” для подальшого дослідження самої системи та процесу надання адміністративних послуг.

Ключові слова: адміністративні послуги, публічні послуги, державні послуги, муніципальні послуги, система надання адміністративних послуг.

Постановка проблеми. Сучасне управління системою надання адміністративних послуг спрямовано на становлення й розвиток європейських принципів та створення сприятливих умов реалізації громадянами своїх прав, свобод і законних інтересів, а також подолання бар’єрів у взаємодії органів державного управління і громадянського суспільства.

Проте систему надання адміністративних послуг упродовж багатьох років характеризує:

- відсутність нормативно-правового визначення принципів функціонування цієї системи;
- завелика кількість адміністративних послуг, що надаються фізичним і юридичним особам;
- подрібнення адміністративних послуг на декілька платних послуг і залучення до надання їх сторонніх організацій;
- збільшення кількості платних послуг, супутніх адміністративним послугам;
- складність процедур надання адміністративних послуг;
- практика делегування управлінських функцій, що належать виключно до повноважень органів державного управління, іншим структурам, які передусім прагнуть максимізації комерційних доходів.

Від моменту набуття Україною статусу незалежної держави сфері надання послуг органами державного управління не приділялася достатня увага з боку уряду, попри те, що кожна людина, незалежно від її власного бажання, періодично вимушена звертатися до цих органів – за отриманням паспорта, реєстрацією суб’єкта підприємницької діяльності, отриманням водійського посвідчення або дозволу тощо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Наразі існує велика кількість визначень та підходів до розуміння сутності адміністративних послуг. Питання наукового забезпечення надання адміністративних послуг, визначення їхньої теоретичної сутності перебувають у полі зору як закордонних, так і вітчизняних науковців та практиків. Цьому питанню приділяли увагу М. Гурковський [3], Дж. Гринвуд [17], О. Задихайло [5], І. Ільницька [6], І. Ковбас [7], Ю. Ковбасюк [11], К. Костовська [8], Є. Легеза [9], О. Люхтергандт [10], С. Рэнсон [19], В. Сороко [14], В. Тимошук [15] та ін. Проте в сучасних наукових джерелах бракує єдиного підходу до тлумачення поняття “адміністративна послуга”. Актуальність дослідження системи надання адміністративних послуг викликано ще й тим, що воно сприятиме поліпшенню якості надання та задоволення потреб як населення, так і в цілому держави.

Мета статті – аналіз нормативного бачення, поглядів учених і практиків на поняття адміністративних послуг із метою розмежування понять “адміністративні послуги” та “публічні послуги”, розроблення авторського бачення поняття “адміністративні послуги” для подальшого дослідження самої системи та процесу надання адміністративних послуг.

Виклад основного матеріалу. Дефініювання системи надання адміністративних послуг розпочалося під час розроблення Концепції адміністративної реформи, затвердженої Указом Президента України “Про Державну комісію з проведення в Україні адміністративної реформи” від 7 липня 1997 р. № 620/97, Положення про Державну комісію з проведення в Україні адміністративної реформи від 2 жовтня 1997 р. № 1089/97 та з виходом Указу Президента України від 22 липня 1998 р. № 810/98 “Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні”.

В одній із вітчизняних монографій – “Публічне управління: теорія і практика” – провідними українськими фахівцями вперше акцентується увага на проблемі запозичення понять із зарубіжних джерел, а саме на необхідності знаходження англійських відповідників українським, а не тільки українським – англійським [4, с. 42]. Перш за все це актуалізується з урахуванням того, що термін *public* у перекладі українською мовою може набувати відразу два значення – “державний” та “громадський”. С. Ренсон і Дж. Стюарт [17, с. 10] визначають термін *public* як “громадськість” – групу людей, однорідну за соціальними, культурними та іншими ознаками, та складову частину населення, яке мешкає на певній території. Дослідники акцентують увагу на реальній можливості “громадськості” “вступати в діалог” з органами влади і вирішувати нагальні питання територіальної громади. Отже, за такого підходу трактування цього терміна істотно відрізняється від наведеного визначення *public* як державного і громадського, а також утворюваних від нього понять, таких як *public services*, *public administration* і *public management*.

Підставою для такого специфічного інтерпретування західними вченими і дослідниками терміна *public* є те, що на практиці метою державного управління є загальна, колективна діяльність, спрямована на досягнення певних громадських цілей. Інакше кажучи, до актуальних завдань державного управління віднесено завдання визначення, формулювання й досягнення цілей громадськості. Органи місцевого самоврядування наділено достатніми владними повноваженнями і відповідальністю для трансформації громадськості в політичну громаду з повноваженнями участі в управлінні державою. Термін *public* також слід використовувати для розмежування

громадських секторів державного і приватного, відмінність між якими полягає у праві власності й мотивації. Інакше кажучи, термін *public* посилює диференціацію державного і приватного секторів, про що також свідчать застосовувані в них методи управління, які за своєю природою є протилежними.

Основою доктрини адміністративних послуг є концепція служіння держави (влади) людині (суспільству), тому категорія “послуг” у своїй основі має те ж саме навантаження, що й у приватному секторі, – це діяльність щодо задоволення певних потреб особи, здійснювана за зверненням цієї особи [15, с. 9]. Кожен громадянин, який звертається до органу публічної влади, є не прохачем, а клієнтом. Тому будь-яке звернення не може бути обтяжливим для таких органів та його посадових осіб.

Адміністративні послуги взаємопов’язані певною мірою з державними послугами, які надаються державою, проте семантично термін “державні послуги” походить від поєднання англійських слів *public services*, який українською мовою можна перекласти як “публічні послуги”.

У вітчизняному понятійному апараті трактування терміна *public services* як “державні послуги” пояснюється специфікою здійснюваного в Україні державного управління, співвідношенням дискретних повноважень держави і громадськості. Варто зауважити, що у вітчизняних нормативно-правових актах досі немає чіткості у визначенні термінів “публічна послуга” і “державна послуга”.

Численні наукові праці фокусуються саме на інтерпретації поняття “публічна послуга”, засновуючи на ньому соціально-економічні підходи до функцій влади, що спрямовані на задоволення суспільних інтересів.

Встановлено багатоваріантність тлумачення терміна *public*, який породжує неясність і плутанину між поняттями “державний” та “громадський”, ускладнює переклад і терміна *public administration* – “публічне адміністрування”, що більшістю українських теоретичних досліджень із цього питання обґрунтовується прагненням розширити традиційне розуміння терміна “публічне управління” за рахунок розвитку місцевого самоврядування та процесів формування громадянського суспільства.

Саме від утворення поняття *public administration* набувають видових ознак і послуги органів державного управління, які в нормативно-правових актах України отримали відповідну назву – “адміністративні”.

Унаслідок неправильного тлумачення понять та одночасного використання різних визначень синонімічних термінів гостро постала проблема відмежування адміністративних послуг від інших видів послуг у сфері функціонування суспільства та, зокрема, інших послуг органів державного управління.

Перш ніж досліджувати саму систему та процес надання адміністративних послуг, слід визначити сутність поняття “адміністративні послуги” в контексті нашої роботи. Термін “адміністративні послуги” наразі застосовується досить часто як в економічній, так і в юридичній літературі, але нині не розроблено його загального тлумачення. У зарубіжній і вітчизняній економічній та юридичній літературі, нормативній базі існують такі трактування адміністративних послуг, як публічні послуги, державні послуги, муніципальні послуги. Зауважимо, що в законодавстві України адміністративні послуги визначаються більш-менш однозначно як результат здійснення владних

повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної чи юридичної особи, спрямованою на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи відповідно до закону [12]. Але це визначення дещо інакше трактується в західноєвропейській доктрині. Крім того, нині у працях науковців немає однозначного підходу до розкриття сутності цього поняття. Це пов'язано з тим, що теорія адміністративних послуг має різні становище та значення в різних країнах.

Аналіз джерел щодо трактування цього терміна різними авторами подано в таблиці.

Як бачимо, підходи до визначення відрізняються своїм плюралізмом. Наприклад, К. Костовська вказує на те, що надання адміністративних послуг передбачає наявність обов'язкових двох складників – сторін: суб'єкт, що надає послуги, та об'єкт, який їх отримує, і не просто отримує, а є замовником таких послуг. Тому надання адміністративних послуг – це діяльність щодо задоволення певних потреб особи, і здійснюється така діяльність за ініціативою особи [8, с. 102].

У нашому дослідженні погоджуємося з позицією В. Авер'янова, який, підтверджуючи правомірність і термінологічну визначеність поняття “послуги” з боку органів виконавчої влади, звертає увагу на певну недоречність характеристики цих послуг як “управлінських” [4]. Натомість він наголошує не на “владно-організаційному” аспекті відповідних дій, а на тій ознаці, що вони надаються органами публічної адміністрації. Тобто найдоцільнішим він вбачає саме термін “адміністративна послуга”.

Поняття “адміністративні послуги” та “публічні послуги” є безпосередньо пов'язаними. В. Чаусовська у своєму дослідженні висловлює думку, що публічні послуги – це діяльність органів публічної влади, об'єднань громадян, фізичних осіб, інших суб'єктів різних рівнів, що здійснюється за рахунок публічних і приватних коштів, із надання (передачі) фізичним і юридичним особам певних матеріальних чи нематеріальних благ, які є соціально значущими та приносять користь суспільству й державі [16]. Можна дійти висновку, що публічні послуги призначено для необмеженого кола споживачів. Адміністративні послуги, у свою чергу, маючи подібне за змістом визначення, мають, проте, і певні особливості, а саме: можуть надаватися лише чітким колом суб'єктів та являють собою комплекс нормативно-правових приписів. Тобто в контексті нашого дослідження вбачаємо в адміністративних послугах – вид публічних послуг.

Спільним для нормативного визначення поняття є те, що адміністративні послуги є результатом здійснення владних повноважень. Проте в законодавстві досі не закріплено єдиного визначення поняття “владні повноваження”. На нашу думку, законодавча невизначеність владних повноважень, які реалізує певний суб'єкт, тягне за собою невизначеність такого суб'єкта у відносинах щодо надання таких послуг. Дане дослідження дозволяє дійти висновку, що результатом здійснення владних повноважень органу публічного управління виступатиме не сама адміністративна послуга, а адміністративний акт відповідного органу, тобто прийняте суб'єктом повноважень рішення індивідуальної дії, спрямоване на встановлення, зміну або припинення прав та обов'язків приватної особи. Тобто ключовим моментом є те, що послуга є результатом.

Основні визначення поняття “адміністративні послуги”

Автор, джерело	Адміністративні послуги – це ...
Закон України “Про адміністративні послуги” [12]	... <i>результат</i> здійснення владних повноважень суб’єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної чи юридичної особи, спрямованих на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов’язків такої особи відповідно до закону
Концепція розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади [13]	... <i>результат</i> здійснення владних повноважень уповноваженим суб’єктом, який відповідно до закону забезпечує юридичне оформлення умов реалізації фізичними та юридичними особами прав, свобод і законних інтересів за їхньою заявою (видача дозволів (ліцензій), сертифікатів, посвідчень, проведення реєстрації тощо)
К. Афанасєв [1, с. 28]	... <i>публічні (тобто державні та муніципальні) послуги</i> , що надаються органами державного управління та іншими уповноваженими суб’єктами, надання яких пов’язано з реалізацією владних повноважень
В. Гордєєв, В. Градовий [2, с. 67]	... <i>спрямована діяльність</i> уповноважених органів державної влади на забезпечення суб’єктивних прав фізичних і юридичних осіб, що здійснюється за заявою цих осіб і результатом якої є видання адміністративного акта
М. Гурковський [3, с. 6]	... <i>діяльність</i> публічної адміністрації, спрямована на юридичне оформлення умов, що визначені законодавством як необхідні для забезпечення належної реалізації суб’єктивних прав і обов’язків, охоронюваних законом інтересів і виконання обов’язків фізичних і юридичних осіб, яка здійснюється на звернення цих осіб і офіційними результатами якої є адміністративний (індивідуальний) акт відповідного органу
В. Авер’янов [4, с. 264]	...передбачена законом <i>розпорядча діяльність</i> уповноважених органів (органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування), що здійснюється за ініціативою фізичних та юридичних осіб і спрямована на реалізацію їхніх прав, свобод та законних інтересів
О. Задихайло [5, с. 383]	... <i>публічно-сервісна діяльність</i> адміністративного органу, що спрямована на забезпечення умов для належної реалізації суб’єктивних прав та охоронюваних законом інтересів та/або на виконання визначених законом обов’язків фізичної або юридичної особи, що здійснюється за заявою цих осіб і офіційним результатом якої є адміністративний акт відповідного органу
І. Ільницька [6, с. 34]	... <i>діяльність</i> суб’єктів владних повноважень, яка своїм результатом має позитивний суспільний ефект, тим самим задовольняючи права та інтереси осіб, які звернулися
І. Ковбас, С. Боднар [7, с. 101]	... <i>законодавчо врегульована діяльність</i> органів публічної адміністрації, яка здійснюється ними на підставі звернення і в інтересах фізичної чи юридичної особи та кінцевим результатом якої є видання адміністративного акта, що створює умови для виникнення прав та обов’язків у його користувача
О. Люхтергандт [10, с. 27]	... <i>позитивні (індивідуальні акти)</i> , які приймаються з метою задоволення певних інтересів фізичних або юридичних осіб
Є. Легеза [9, с. 207]	... <i>державна послуга</i> , яка є <i>результатом</i> здійснення суб’єктом повноважень щодо прийняття згідно з нормативно-правовими актами на звернення фізичної або юридичної особи адміністративного акта, спрямованого на реалізацію та захист її прав і законних інтересів та/або на виконання особою визначених законом обов’язків (отримання дозволу (ліцензії), сертифіката, посвідчення та інших документів, реєстрація тощо)
В. Тимошук [15, с. 9]	... а) <i>публічно-владна діяльність</i> адміністративного органу, спрямована на забезпечення (юридичне оформлення) умов для реалізації прав фізичної або юридичної особи, яка здійснюється за заявою цієї особи; б) <i>як результат публічно-владної діяльності</i> адміністративного органу, спрямованої на забезпечення (юридичне оформлення) умов для реалізації суб’єктивних прав фізичної або юридичної особи, яка здійснювалась за заявою особи.

Джерело: узагальнене авторами.

Наступний підхід полягає у визначенні адміністративної послуги як діяльності. Багато науковців прирівнюють адміністративні послуги до публічних послуг. Оскільки жоден із розглянутих підходів не виявився вичерпним, вважаємо, що всі вони мають лише концептуальний характер.

Розглянувши різні погляди до визначення адміністративних послуг науковців юридичних, економічних та управлінських галузей науки, ми виокремлюємо головні ознаки цієї дефініції. Тобто можемо акцентувати, що адміністративні послуги:

- є видом публічних послуг;
- надаються за встановленою на законодавчому рівні процедурою та відповідно до встановлених матеріальних та процедурних вимог;
- передбачають кінцевий результат – адміністративний акт;
- надаються тільки за заявою особи (юридичної або фізичної);
- відмову в наданні їх може бути оскаржено до вищестоящего органу або в судовому порядку.

Висновки з цього дослідження і перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. Підсумовуючи вищевикладене, зазначимо, що мети нашого дослідження було досягнуто, а саме:

1. Розмежовано поняття “адміністративні послуги” та “публічні послуги”, адже вважаємо що це не синонімічні та не взаємозамінні поняття, тому що публічні послуги надаються в усіх сферах взаємодії “людина – держава”, у свою чергу, адміністративні послуги виступають як комплекс нормативно-правових приписів та надаються виключно за зверненням особи. Отже, адміністративні послуги – це один із видів публічних послуг.

2. Базуючися на ключових ознаках адміністративних послуг, урахувавши визначення цього поняття, що дається вітчизняними та зарубіжними науковцями, ми зазначаємо, що адміністративні послуги – це вид публічних послуг, що надаються за встановленою процедурою та відповідно до матеріальних та процедурних вимог за заявою юридичної або фізичної особи, результатом чого є адміністративний акт, відмову в наданні якого може бути оскаржено до вищестоящего органу або в судовому порядку.

3. Нормативне визначення адміністративних послуг характеризується певними недоліками, отже потребує доробки в контексті закріплення на законодавчому рівні терміна “владні повноваження”.

Список використаних джерел

1. Афанасьєв К. К. Адміністративні послуги : навч. посіб. Луганськ : РВВ ЛДУВС, 2010. С. 175.
2. Гордєєв В. В., Градовий В. Б. Адміністративні послуги: поняття, сутність та ознаки. *Науковий вісн. Чернівецького ун-ту*. 2010. Вип. 533. С. 66–70.
3. Гурковський М. П. Реєстраційна діяльність публічної адміністрації: організаційно-правовий аспект : автореф. дис. ... канд. юрид. наук. : 12.00.07. Львів, 2009. 16 с.
4. Державне управління: проблеми адміністративно-правової теорії та практики / за заг. ред. В. Б. Авер'янова. Київ : Факт, 2003. 384 с.
5. Задихайло О. А. Правове регулювання надання адміністративних послуг в Україні. *Форум права*. 2011. № 1. С. 379–384.
6. Ільницька Ю. М. Щодо питання про поняття адміністративних послуг. *Право і безпека*. 2011. № 2. С. 30–36.
7. Ковбас І., Боднар С. Адміністративні послуги: поняття та порядок їх надання органами публічної адміністрації. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2016. № 1/1. С. 96–102.
8. Костовська К. М. Поняття, правова основа та класифікація адміністративних послуг. *Науковий вісн. Херсонського держ. ун-ту. Серія : Юридичні науки*. Вип. 4, т. 2. 2015. С. 99–103.

9. Лезега Є. О. Щодо визначення адміністративних послуг в Україні. *Науковий вісн. Дніпропетровського держ. ун-ту внутр. справ*. 2010. № 4. С. 203–208.

10. Люхтергандт О. Проект Адміністративного процедурного кодексу та сучасне адміністративне процедурне право. *Юридичний журнал*. 2002. № 5. С. 24–28.

11. Публічне управління: теорія і практика : монографія / Ковбасюк Ю. В., Трошинський В. П., Білинська М. М. та ін. ; за заг. ред. Ю. В. Ковбасюка. Київ : НАДУ, 2011. 212 с.

12. Про адміністративні послуги : Закон України від 06.09.2012 р. № 5203–VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text>.

13. Про схвалення Концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади : розпорядження КМУ від 15.02.2006 р. № 90-р. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/90-2006-p>.

14. Сороко В. М. Надання публічних послуг органами державної влади та оцінка їх якості : навч. посіб. Київ : НАДУ, 2008. 104 с.

15. Тимошук В. Адміністративні послуги : посібник / Швейцарсько-український проект “Підтримка децентралізації в Україні – DESPRO”. Київ : Софія-А, 2012. 104 с.

16. Чаусовська С. І. Поняття публічних послуг та їх класифікація. *Держава та регіони. Серія : Державне управління*. 2017. Вип. № 1 (57). С. 102–108.

17. Ranson S. Management for the public domain: enabling the learning / ed. by S. Ranson, J. Stewart. Basingstoke : Macmillan, 1994. 304 p.

References

1. Afanasiev, K.K. (2010). *Administratyvni posluhy* [Administrative services]. Luhansk: RVV LDUVS [in Ukrainian].

2. Hordieiev, V.V., Hradovyi, V.B. (2010). *Administratyvni posluhy: poniattia, sutnist ta oznaky. Naukovyi visn. Chernivetskoho universytetu, issue 533, 66–70* [in Ukrainian].

3. Hurkovskiy, M.P. (2009). *Reiestratsiina diialnist publichnoi administratsii: orhanizatsiino-pravovyi aspect. Extended abstract of candidate's thesis. [Registration activity of public administration: organizational and legal aspect]*. Lviv [in Ukrainian].

4. *Derzhavne upravlinnia: problemy administratyvno-pravovoi teorii ta praktyky* [Public administration: problems of administrative-legal theory and practice]. (2003). V.B. Averianov (Ed.). Kyiv: Fakt [in Ukrainian].

5. Zadykhailo, O.A. (2011). *Pravove rehuliuвання nadannia administratyvnykh posluh v Ukraini. Forum prava – Law forum, 1, 379–384* [in Ukrainian].

6. Ilnytska, Yu.M. (2011). *Shchodo pytannia pro poniattia administratyvnykh posluh. Pravo i bezpeka – Law and security, 2, 30–36* [in Ukrainian].

7. Kovbas, I., Bodnar, S. (2016). *Administratyvni posluhy: poniattia ta poriadok yikh nadannia orhanamy publichnoi administratsii. Visegrad Journal on Human Rights, 1/1, 96–102* [in Ukrainian].

8. Kostovska, K.M. (2015). *Poniattia, pravova osnova ta klasyfikatsiia administratyvnykh posluh. [The concept, legal basis and classification of administrative services]. Naukovyi visn. Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Seriya: Yurydychni nauky, issue 4, vol. 2, 99–103* [in Ukrainian].

9. Leheza, Ye.O. (2010). *Shchodo vyznachennia administratyvnykh posluh v Ukraini. Naukovyj visnyk Dnipropetrovskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav – Scientific Bulletin of Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs, 4, 203–208* [in Ukrainian].

10. Liukhterhandt, O. (2002). *Proekt Administratyvnoho protsedurnoho kodeksu ta suchasne administratyvne protsedurne pravo. Yurydychnyj zhurnal – Legal journal, 5, 24–28* [in Ukrainian].

11. Kovbasiuk, Yu.V., Troshchynskiy, V.P., Bilynska, M.M. et al. (2011). *Publichne upravlinnia: teoriia i praktyka*. Kyiv [in Ukrainian].

12. Про адміністративні послуги : Закон України від 06.09.2012 р. No. 5203–VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text>.

13. Про схвалення Концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 15.02.2006 р. No. 90-р. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/90-2006-p>.

14. Сороко, V.M. (2008). *Nadannia publichnykh posluh orhanamy derzhavnoi vlady ta otsinka yikh yakosti. Kyiv* [in Ukrainian].

15. Tymoshchuk, V. (2012). Administratyvni posluhy. Shveitsarsko-ukrainskyi proekt "Pidtrymka detsentralizatsii v Ukraini – DESPRO". Kyiv [in Ukrainian].

16. Chausovska, S.I. (2017). Poniattia publichnykh posluh ta yikh klasyfikatsiia [The concept of public services and their classification]. *Derzhava ta rehiony. Serii: Derzhavne upravlinnia*, 1 (57), 102–108 [in Ukrainian].

17. Ranson, S. (1994). Management for the public domain: enabling the learning / S. Ranson, J. Stewart (Ed.). Basingstoke [in Ukrainian].

Kritenko O. O.,

*PhD in Public Administrator, Associate Professor of Public Administration and Customs Administration
Department, University of Customs and Finance, Dnipro*

ORCID 0000-0001-9582-3007;

Brus T. M.,

PhD in Public Administrator, Secretary of Scientific, University of Customs and Finance, Dnipro

ORCID 0000-0002-7645-6894

ANALYSIS OF APPROACHES TO THE DEFINITION OF "ADMINISTRATIVE SERVICES"

The article deals with the analysis of the normative vision and views of scientists and practitioners on the concept of "administrative services". Based on such analysis the relationship of administrative services with other types of services, namely: public, state, municipal and social. In the context of the study, the concepts of "administrative services" and "public services" are distinguished. The author's vision of the concept of "administrative services" is proposed for further study of the system and the process of providing administrative services.

Administrative services are interconnected to some extent with public services provided by the state, but semantically the term "public services" comes from a combination of English words "public services", which can be translated into Ukrainian as "public services".

The concept of "administrative services" and "public services" are distinguished, because we believe that these are not synonymous and not interchangeable concepts because public services are provided in all areas of human-state interaction, in turn, administrative services act as a set of regulations and are provided exclusively at the request of the person. Thus, administrative services are one of the types of public services.

Based on the key features of administrative services, taking into account the definition of this definition given by domestic and foreign scholars, we have determined that administrative services are a type of public services provided under the established procedure and in accordance with substantive and procedural requirements. there is an administrative act, the refusal to provide which can be appealed to a higher authority or in court.

The normative definition of administrative services is characterized by certain shortcomings, so it needs to be refined in the context of consolidating the term "authority" at the legislative level.

Keywords: administrative services, public services, municipal services, system of providing administrative services.

Надійшла до редколегії 21.08.2020 р.